

zulks mede daarom omdat een van Dormits' afdelingscommandanten, Hendrik Speksnijder, er in geslaagd was, een rest van de NVM in stand te houden die, zij het op kleinere schaal, het bedrijven van sabotage voortzette. Dat duurde niet lang. Begin januari '43 werd een van Speksnijders medewerkers door de op de Jodenvervolging gespecialiseerde 'groep X' van de Rotterdamse politie aangehouden omdat hij, hoewel hij er Joods uitzag, geen Jodenster droeg. Hij had zijn oorspronkelijk pb bij zich – een pb met een J. Zijn naam stond als lid van de NVM genoteerd. De Rotterdamse politie droeg hem aan de *Sicherheitspolizei* over. Hij bekende, waar en hoe laat hij twee dagen later Speksnijder zou ontmoeten. Deze werd na een enorme vechtpartij overmeesterd. Zijn kaak was kapotgetrapt. Desondanks trachtte hij op het hoofdbureau van politie, hoewel geboeid, door het gesloten venster te springen; hij bleef er in steken. Eén dag later werd zijn neef, Kaspar Speksnijder, in Den Haag gearresteerd. Ook deze werd door de *Sicherheitspolizei* barbaars mishandeld. 'Het vlees op zijn zitvlak was', aldus een Nederlandse agent van politie die Kaspar Speksnijder op het hoofdbureau opving, 'totaal kapotgeslagen en hing er in vellen bij. Hij was niet in staat om te lopen, te zitten of te liggen, doch hing toen ik hem zag, tegen een tafel aan.'¹

*

Afgezien nog van de slachtoffers bij de Hollandia-fabrieken zijn in het kader van de actie tegen de Nederlandse Volksmilitie ca. zeshonderd Nederlanders gearresteerd. Van hen werd een aantal na enige tijd vrijgelaten. Van de gevangenen genomen Joden kwamen de meesten in Auschwitz om. De overige niet-vrijgelatenen werden grotendeels naar concentratiekampen gezonden; veertien werden tot lange gevangenisstraffen veroordeeld, een-en-twintig, onder wie de neven Speksnijder, in de loop van '43 gefusilleerd. Wölk maakte promotie: hij werd *Leiter* van de *Aussenstelle der Sicherheitspolizei und des SD* te Rotterdam; aan enkele van de Haagse en Rotterdamse politiefunctionarissen die betrokken geweest waren bij het onmiddellijk aanbrengen van deze zaak bij de *Sicherheitspolizei* en die de *Sicherheitspolizei* nadien bij haar onderzoekingen en arrestaties ijverig terzijde gestaan hadden, werden hoge beloningen uitgekeerd. Opgemerkt zij nog dat zich onder hen zeer weinig NSB'ers bevonden.

¹ Boom, Subcommissie Rotterdam: p.v. inz. J. W. Hoffmann (16 juli 1947), p. 6 (getuige F. A. Colette) (Doc I-1897, a-7).